

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1061: Muốn Thông Đạt Đạo Lý Vi Diệu Của Phật Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 092)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Muốn thông đạt đạo lý vi diệu của Phật pháp, nếu không đem phạm tình tục kiến (tình chấp phạm phu và tri kiến thế tục) quét sạch sành sanh, ắt hẳn không thể nào thâm nhập được.】

Người học Phật rất nhiều, người học Bát Nhã cũng rất đông, vì sao học Bát Nhã mà không thể đắc Kim Cang Tam Muội? Vì sao người học Giáo lý lại không thể đại khai viên giải? Vì sao người niệm Phật lại không thể đắc Niệm Phật Tam Muội? Ở chỗ này, một lời đã nói toạc ra rồi, chính là bốn chữ “phạm tình tục kiến”. Bạn vẫn còn cái thứ này, thì thứ này chính là chướng ngại. Phạm tình là phiền não chướng; tục kiến là sở tri chướng. Nói “nhị chướng” (hai loại chướng ngại) cho bạn nghe thì bạn dễ hiểu, bốn chữ này chính là nhị chướng. Nhị chướng của bạn không trừ bỏ, thì làm sao bạn có thể chứng đắc? Làm sao có thể thành tựu? Muốn trừ bỏ nhị chướng, “quét sạch sành sanh” chính là buông xuống, bạn không buông xả thì làm sao thành tựu cho được!

Pháp thế gian muốn thành tựu công danh sự nghiệp chân thật, kiến công lập nghiệp một cách chân thật, thì sự chân thật ấy là phải chịu đựng được sự kiểm nghiệm của lịch sử. Ngày nay bạn có công lao to lớn, sự nghiệp vĩ đại, nhưng người chết đi rồi thì thấy đều tiêu tan hết, đó là giả, không phải thật. Bạn kiến công lập nghiệp, mà trong lịch sử đời đời kiếp kiếp mọi người đều tưởng nhớ đến bạn, đều tán thán bạn, đó mới là thật. Bạn muốn chịu đựng được sự thử thách của lịch sử thì cũng phải buông xuống. Nếu bạn không buông xuống, bạn sẽ làm không được, công danh sự nghiệp của bạn chỉ như đóa hoa Quỳnh thoát nở thoát tàn, chớp mắt là tiêu tan hết. Nhìn thấu, buông xuống là bí quyết gây dựng sự nghiệp thành công của pháp thế gian và xuất thế gian; công danh sự nghiệp càng lớn, thì càng phải buông xuống.

Pháp thế gian còn đòi hỏi như vậy [, hướng hồ là Phật pháp], Phật pháp là dạy bạn mình tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật; Phật pháp là dạy bạn liễu sanh tử vượt thoát tam giới, vĩnh viễn thoát khỏi luân hồi. Bạn mà vẫn còn phạm tình tục kiến, vậy thì làm sao bạn có thể nhập môn? Chẳng những bạn không thể chứng quả, mà ngay cả khai ngộ cũng không có khả năng. Ở chỗ này nói “khai Phật tri kiến”, khai ngộ và liễu giải bạn cũng đều chẳng có phần.

Nói lời thành thật, đây không phải là Phật Bồ Tát không từ bi, không phải là Phật Bồ Tát không chiếu cố chúng ta, mà là bản thân chúng ta tự có chướng ngại. Phật thực sự đã miệng đắng lòng thương vì chúng ta mà giảng rành mạch đạo lý này, thuyết minh chân tướng sự thật, khuyên chúng ta buông xuống, mà bạn cứ một mực không chịu buông xuống, vậy thì có cách nào chứ? Điều này Phật Bồ Tát không thể miễn cưỡng chúng ta được. Cho nên, cần phải tự mình giác ngộ, tự mình có trí tuệ, chân chính chịu buông xuống.